

[Poul Clausen.]

form af en beslutning, der tilsigter at realisere de udmærkede planer, der her blev skitseret — og så møder man ikke alene ikke tilslutning, men man ser en plakat på plankeværket omkring nedrivningen, som er sat op af det samme dagblad, Politiken, og hvorpå der står: „Vi er også modstandere af nedrivningen af Østifternes Kreditforenings bygning.“

Nej, det er led i en noget større plan. Det ærede medlem hr. Heising har i dag gjort rede for detaljerne, og jeg skal ikke gentage, hvilke store planer det faktisk er, man her har set sig nødsaget til at realisere. Hele trafikledningen fra Amager over Rådhuspladsen og nordvest, vest og nord ud går igennem den smalle Jarmersgade. Det er en håbløs situation, og det er lige så håbløst at forsøge at lave ensretning; med hensyn til denne mulighed er der sagt mangt og meget, og navnlig er disse spørgsmål undersøgt i det udvalg, der har været nedsat af Københavns kommunalbestyrelse. Jeg synes ikke, man behøver at være så vild på kareten med hensyn til bedømmelsen af, hvad det er, der betyder noget i de store trafikårer; det er bredde og atter bredde, det kommer an på, og er man i tvivl om, at det, der laver den egentlige ravage i trafikken, er den svingende trafik, skal man bare stille sig op — det behøver ikke engang at være i myldretimerne — et sted på en af de gader, der krydser ved Nørreport Station; så får man at se, hvilket kaos der kan komme ud af det, når trafikken ikke er ordnet på tilfredsstillende måde og ikke kan være det på grund af manglende bredde i gaderne.

Det forekommer mig mærkeligt, at nyordningen af trafikforholdene her i hovedstaden netop på dette punkt er blevet udsat for så kritiske betragtninger og så sønderlemmende en bedømmelse. Forholdet er jo det, at problemet vil vise sig mange andre steder her i byen. Sidst har vi i finansudvalget — såvidt jeg husker enstemmigt — vedtaget en bevilling på 185 000 kr.

til udarbejdelse af et skitseprojekt, der blandt andet indeholder nedrivning af de såkaldte sukkerhuse på Christians Brygge og i Slotsholmsgade nær stranden. Disse er erhvervet ved et flersidet magelæg mellem staten og kommunen for at tilvejebringe en tilfredsstillende trafikordning langs havnen og samtidig give mulighed for en udvidelse af den røde bygning. Det betyder nedrivning af huse, der absolut ikke er kondemnable i dette udtryks almindelige betydning; de nedrives som offer for en trafikordning og en nybygning — nøjagtig det samme forhold som ved H. C. Andersens Boulevard og Østifternes Kreditforening.

Hvis dette projekt virkelig kan underkastes en lignende sønderlemmende kritik som den, vi har været ude for her, synes jeg, man hurtigst skulle tage spørgsmålet op til ny forhandling i det høje ting, inden man giver flere penge ud end de 185 000 kr. til skitseprojektet. Jeg kan ikke se nogen forskel i disse to projekter; de ligner nærmest hinanden til forveksling i mine øjne. Kun på et eneste punkt kan de siges at være forskellige: medens jeg tror, at aftalerne om magelægget og de økonomiske forhold i det hele taget vedrørende sukkerhusprojektet er i orden, står der endnu tilbage en voldgiftsafgørelse af den erstatning, som Østifternes Kreditforening skal have for at afstå sin bygning. Men jeg kan ikke tænke mig, at denne sidste omstændighed skulle involvere nogen stor forskel på de to tilfælde.

Det hedder i forslaget til beslutning, at man skal tage spørgsmålet op til overvejelse, således at det kommer til at ligge klart for befolkningen, om det ikke er muligt at gennemføre en forsvarlig løsning, uden at bygningen nedrives. Jeg gad nok vide, hvordan man skulle bære sig ad med at gøre det klart for befolkningen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en klargørelse gennem pressen, sådan som denne sag har udviklet sig, vil have meget små udsigter til at blive accepteret.

Jeg forstår ikke, at det ærede medlem hr.